

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันอังคารที่ 6 เดือนมีนาคม พ.ศ.2550 หน้า 12

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ประชานิยม....สิ้นสุดแล้วหรือไม่ ?

ทศพล กฤตยพิสิฐ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ : จากกรณีของอดีตรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลที่ผ่านมากฎกระแสบีบคั้นให้ลาออกจากตำแหน่งประธานคณะกรรมการประสานงานและกระชับความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทั้งที่เพิ่งดำรงตำแหน่งไม่นาน ตามกระแสการเคลื่อนไหวเรียกร้องจากการที่บุคคลนี้เคยทำหน้าที่เป็นหัวเรือใหญ่ทางด้านเศรษฐกิจในยุครัฐบาลที่ผ่านมา ที่ให้ความสำคัญกับนโยบาย "ประชานิยม" เป็นหลัก จึงไม่มีความเหมาะสมในการทำหน้าที่สร้างความเข้าใจกับต่างชาติในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง อันส่งผลมาถึงการลาออกของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลปัจจุบัน

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้แสดงให้เห็นว่า แม้ความหมายของ 'ประชานิยม' จะถูกทำให้เปลี่ยนไปจากความหมายเดิม ตามที่พรรคการเมืองใหญ่แกนนำรัฐบาลในยุคสมัยที่เราให้ชื่อว่า "ทักษิณโมมิทส์" มอบหมายให้ 'ประชานิยม' ทำหน้าที่ฟาดฟันพรรคการเมืองอื่นๆ จนไม่มีทางสู้ได้ในทางการเมือง โดยอาศัยรูปแบบและวิธีการ 'ให้' ที่แนบเนียนและแยบยล จนทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจผิดว่าสิ่งที่นำมาให้นั้นเป็นของผู้ที่นำมามอบให้

โดยไม่อาจทราบได้ว่าแท้จริงแล้วสิ่งที่นำมาให้เหล่านั้นล้วนแล้วแต่เป็นของประชาชนด้วยกันเอง ที่มาจากเงินภาษีอากรของประชาชน อย่างเราๆ ท่านๆ ด้วยกันทั้งนั้น ยิ่งกว่านั้นการ 'ให้' ด้วยวิธีดังกล่าวยังเป็นการสร้างโอกาสและเงื่อนไขต่างๆ ในทางการเมืองที่เป็นประโยชน์กับ 'ผู้ให้' อย่างประชาชนทั่วไปไม่เคยรู้มาก่อน

ปัจจุบันแม้กระแส 'ประชานิยม' จะเสื่อมคลายไป อันเนื่องมาจากการนำมาเปิดเผยถึงเบื้องลึกเบื้องหลังของการให้นั้นๆ ที่แฝงไว้ด้วยผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลในรูปแบบต่างๆ

'ประชานิยม' จึงกลายเป็นของแสลงทางการเมืองที่พรรคการเมืองต่างๆ ต้องหลีกเลี่ยง พรรคการเมืองหรือแม้แต่กลุ่มทางการเมืองที่เริ่มมีการรวมตัวอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แม้ว่าจะไม่มีการนำเสนอนโยบายที่จะนำมาใช้ในการหาเสียงในการเลือกตั้งที่จะมาถึง แต่เชื่อแน่ว่าจะไม่มีพรรคการเมืองใดนำสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับ 'ประชานิยม' กลับมาใช้ เช่นนั้นถึงเวลาที่ 'ประชานิยม' จะสิ้นสุดแล้วหรือไม่ ?

ผู้เขียนเชื่อว่าด้วยสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดว่านโยบายต่างๆ ที่ว่าด้วยประชานิยม น่าจะสิ้นสุดไปพร้อมกับการล่มสลายของรัฐบาลที่

ผ่านมา คงไม่มีพรรคการเมืองใดกล้านำเอา 'ประชานิยม' มาทำให้พรรคเสียดะแนน... หากเป็นเช่นนั้นแล้วก็เป็นไปได้ที่นโยบายที่แปลงออกมาในรูปโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ว่าด้วยการ 'ให้' ในแบบประชานิยมก็จะไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว

อย่างไรก็ตามการเมืองแบบไทยๆ กับการ 'ให้' ยังเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก เชื่อว่าไม่มีพรรคการเมืองใดที่ปฏิเสธการนำเสนอที่ว่าด้วยการให้ในลักษณะต่างๆ แม้ว่าความจริงแล้วการ 'ให้' ไม่ใช่สิ่งที่เลวร้าย แต่การให้ที่ดีจะต้องเป็นการให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ ให้ด้วยจิตที่ปรารถนาดีโดยมุ่งหวังให้ผู้รับได้รับความสุขอย่างแท้จริง แต่การให้ (ส่วนใหญ่) ในทางการเมืองที่ผ่านมาไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายดังกล่าวแต่อย่างใด

ดังนั้นการต่อสู้ของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งที่จะมาถึง ไม่ว่าจะเราได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ผ่านการทำประชามติของประชาชนหรือรัฐธรรมนูญฉบับปรับปรุงแก้ไขจากรัฐธรรมนูญฉบับใดฉบับหนึ่งก็ตาม เชื่อว่าการต่อสู้ก็ยังคงมี 'การให้' เป็นส่วนประกอบสำคัญ เพียงแต่คำว่า 'ประชานิยม' จะไม่ถูกนำมากล่าวถึงควบคู่กับการให้ นั่นๆ แต่ทว่าเนื้อหาสาระของนโยบายพรรคการเมืองก็คงหนีไม่พ้น 'การให้' จะแตกต่างกันตรงที่ 'การให้' ถูกนำมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อทำให้เกิด 'การให้' ในรูปลักษณะใหม่ที่ใช้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยที่สาระสำคัญไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

ด้วยเหตุนี้สังคมก็จะเข้าสู่วัฏจักรแบบเดิมที่เคยเกิดขึ้น กล่าวคือ ประชาชนจะได้เรียนรู้บทเรียนใหม่จาก 'การให้' ในรูปแบบใหม่ จากรัฐบาลที่เรียกตนเองว่ามาจากการเลือกตั้งของประชาชน จากนั้นเมื่อพิษสงแห่งการให้ในรูปแบบใหม่นี้เริ่มออกฤทธิ์ สังคมก็จะเริ่มมองเห็นถึงความเจ็บปวด และความเจ็บปวดนี้จะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จนน่าสังคมนไปสู่สภาวะที่สังคมนหาทางออกไม่ได้ ส่งผลให้สังคมนหันไปเรียกร้องหาบุคคลมาทำหน้าที่อัศวินม้าขาว มาเพื่อแก้ไขความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น

แล้ววัฏจักรก็จะวนกลับมาอยู่ที่การยึดอำนาจในรูปแบบใหม่ๆ ที่ความเป็น 'โลกาภิวัตน์' จะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการกำหนดกฎเกณฑ์และความเป็นไปของบ้านเมือง โดยไม่ให้เกิดไปจากกรอบที่กำหนดไว้

จากนั้นจะมีกลุ่มบุคคลที่ถูกกำหนดขึ้นมาด้วยวิธีการต่างๆ ให้มาทำหน้าที่สร้างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้ได้รัฐธรรมนูญที่สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาที่เคยเกิดขึ้น ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด จากนั้นสังคมนก็จะได้เรียนรู้ปัญหาใหม่จาก 'การให้' ในรูปแบบประชานิยม ที่เรียกตนเองในชื่อใหม่ตามกระแสสังคมนในเวลานั้นๆ ที่มาพร้อมกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เกิดขึ้น

ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นเรื่อยๆ ไปเป็นวัฏจักรไม่สิ้นสุด ขึ้นอยู่กับระยะเวลาของวัฏจักรนั้นๆว่าจะใช้เวลานานเท่าใดเท่านั้นเอง ทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากการให้ที่ไม่สร้างคุณค่าแก่สังคมนในรูปแบบต่างๆ

เช่นนั้น 'การให้ที่มีคุณค่า' จะเป็นตัวบ่งบอกว่า 'ประชานิยม' และ 'เวรกรรมของบ้านเมือง' สิ้นสุดแล้วหรือยัง ?